

Sygn. akt VII U 56/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 września 2019 r.

w Warszawie

sprawy M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o rentę socjalną

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

z dnia 20 listopada 2018 r. znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. W. prawo do renty socjalnej od dnia 1 września 2018r. do dnia 31 sierpnia 2021r.

Sygn. akt VII U 56/19

UZASADNIENIE

M. W. w dniu 11 stycznia 2019 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 20 listopada 2018 r., znak: (...), odmawiającej prawa do renty socjalnej.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że decyzja została oparta na błędnych orzeczeniach wydanych przez Lekarza Orzecznika ZUS oraz Komisję Lekarską ZUS, w których stwierdzono, że nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Biorąc powyższe pod uwagę, ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji i przyznanie mu prawa do renty socjalnej oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego lekarza psychiatry celem wyjaśnienia kwestii związanej z oceną stanu jego zdrowia pod kątem stwierdzenia całkowitej niezdolności do pracy. Dodatkowo wyjaśnił, że cierpi na schizofrenię paranoidalną, która jest zaburzeniem psychicznym, charakteryzującym się szczególną intensywnością urojeń, a także prowadzi do osłabienia pamięci operacyjnej, funkcji wykonawczych, koncentracji uwagi i zakłóceń w zakresie selekcji i przyswajania informacji. Ponadto stwierdził, że w okresach pomiędzy nawracającymi zaostrzeniami psychotycznymi, występuje zespół objawów psychotycznych schizofrenii, który uniemożliwia mu normalne funkcjonowanie w społeczeństwie, pracę zarobkową i utrzymywanie bliskich relacji z ludźmi. Podniósł, że ma problemy z organizacją własnych myśli oraz podwyższony poziom lęku, czemu towarzyszą aktywne objawy psychotyczne takie jak omamy słuchowe, urojenia wpływu i odsłonięcia. (odwołanie z dnia 11 stycznia 2019 r. k. 4-6 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie z dnia 14 lutego 2019 r. organ rentowy podniósł, że ubezpieczony M. W. w dniu 31 sierpnia 2018 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. ponowny wniosek o rentę socjalną. W toku postępowania został skierowany na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 19 listopada 2018 r. uznała, że nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że w myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia, w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję oparł się na wskazanym orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS oraz powołanych wyżej przepisach i odmówił ubezpieczonemu prawa do wnioskowanego świadczenia (odpowiedź na odwołanie z dnia 14 lutego 2019 r., k. 27 a.s.).

Postanowieniem z dnia 17 września 2019 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dopuścił dowód z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. dołączonych do akt niniejszej sprawy, a dotyczących M. W. (postanowienie z dnia 17 września 2019 r. k. 94 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. W., urodzony w dniu (...), w okresie od dnia 1 września 2016 r. do dnia 27 kwietnia 2017 r., tj. w roku szkolnym 2016/2017 był uczniem Zaocznego Liceum Ogólnokształcącego (...) w W.. Liceum ukończył w 2017r. bez zdania egzaminu maturalnego. Po ukończeniu nauki w kwietniu 2017 r. był zatrudniony m.in. jako pracownik skupu złomu, a następnie wykonywał pracę, jako konsultant infolinii, będąc zatrudnionym w charakterze osoby niepełnosprawnej. Ostatni okres zatrudnienia ustał w marcu 2019 r. W 2016 r. zdiagnozowano u niego zaburzenia wytwórcze psychotyczne oraz zaburzenia nastroju, wobec czego zalecono mu konsultację psychologiczną z podejrzeniem zaburzeń osobowości. W trakcie hospitalizacji od dnia 8 września 2016 r. do dnia 10 kwietnia 2017 r. w (...) Centrum (...) z siedzibą w Z., rozpoznano u niego schizofrenię paranoidalną. W okresie od dnia 21 marca 2017 r. do dnia 10 grudnia 2018 r. pozostawał pod opieką (...) przy ul. (...) w W.. Począwszy od grudnia 2016 r. jest leczony ambulatoryjnie za pomocą leków psychotropowych takich jak m.in. olanzapina, amizepina i sulpiryd. W 2018 r. u ubezpieczonego nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia psychicznego, pogłębienie się objawów i ich utrwalenie. W związku z powyższym, w okresie od dnia 16 lutego 2018 r. do kwietnia 2018 r., był on pacjentem (...) dla Dorosłych (...) w W., gdzie zastosowano wobec niego leczenie za pomocą takich leków jak m.in. risperidon i olanzapina w podwyższonej dawce. Do chwili obecnej ubezpieczony pozostaje pod opieką lekarza psychiatry i zażywa zalecone przez niego leki (historia choroby k. 11, karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 12-18 a.s., dokumentacja medyczna załączona do akt organu rentowego).

M. W. w dniu 17 lipca 2017 r. złożył wniosek o rentę socjalną. W dniu 10 sierpnia 2017 r., po badaniu przeprowadzonym przez Lekarza Orzecznika ZUS, został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 31 sierpnia 2018 r., od dnia 20 kwietnia 2016 r. W uzasadnieniu Lekarz Orzecznik ZUS zaznaczył, że całkowita niezdolność do pracy pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia lub w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W związku z powyższym ubezpieczony, decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 25 sierpnia 2017 r., znak: (...), miał przyznane prawo do renty socjalnej na okres od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 31 sierpnia 2018 r. (wniosek z dnia 17 lipca 2017 r. k. 1-2, decyzja ZUS z dnia 25 sierpnia 2017 r., znak: (...) k. 7-8 tom I a.r.).

W dniu 31 sierpnia 2018 r. ubezpieczony M. W. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej. Po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w tym dokumentacji z przebiegu leczenia, zaświadczeń o stanie zdrowia wystawionych przez lekarzy, Lekarz Orzecznik ZUS

orzeczeniem z dnia 9 października 2018 r. stwierdził, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy. W związku z wniesionym sprzeciwem, sprawa została skierowana do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS, a ta orzeczeniem z dnia 19 listopada 2018 r. także wskazała, że ubezpieczony nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 9 października 2018 r. k. 36, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 19 listopada 2018 r., k. 43 tom I a.r.).

W oparciu o powyższe ustalenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 20 listopada 2018 r. decyzję, znak: (...)w której odmówił M. W. prawa do wnioskowanego świadczenia (decyzja ZUS z dnia 20 listopada 2018 r., znak: (...))k. 55-56, tom I a.r.). Ubezpieczony złożył odwołanie od wskazanej decyzji (odwołanie z dnia 11 stycznia 2019 r. k. 4-6 a.s.). W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza psychiatry celem ustalenia, czy M. W. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa, to na jaki okres oraz czy naruszenie sprawności organizmu powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia, bądź w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej (postanowienie z dnia 6 marca 2019 r., k. 30 a.s.).

W opinii z dnia 22 maja 2019 r. biegła sądowa z zakresu psychiatrii M. P., na podstawie przeprowadzonej obserwacji, zebranego wywiadu i badania psychologicznego oraz analizy dokumentacji, rozpoznała u badanego schizofrenię paranoidalną. Biegła wskazała, że proces chorobowy rozwijał się u odwołującego skrycie od czasu nauki w szkole średniej. Wyraźne objawy paranoidalne wystąpiły natomiast w 2016 r. i z tego powodu ubezpieczony był hospitalizowany w (...) Centrum (...) w Z.. Z kolei w 2018 r. u ubezpieczonego nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia psychicznego, pogłębienie się objawów i ich utrwalenie. W związku z powyższym, w okresie od dnia 16 lutego 2018 r. do kwietnia 2018 r., był on pacjentem (...) dla Dorosłych (...) w W., gdzie zastosowano wobec niego leczenie za pomocą leków psychotropowych. Biegła dodała, że wynik obecnego badania wskazuje na utrzymywanie się nadal objawów wytwórczych psychotycznych znacznie zaburzających funkcjonowanie poznawcze. Postawa badanego była dyssymulująca, a on sam przejawiał wycofanie społeczne. Z tego powodu odwołujący jest nadal całkowicie niezdolny do pracy od dnia 1 września 2018 r. na okres trzech lat. Biegła podkreśliła przy tym, że całkowita niezdolność do pracy pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia (opinia biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M. P. z dnia 22 maja 2019 r., k. 45-48 a.s.).

Do powyższej opinii żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń (pismo procesowe z dnia 18 czerwca 2019 r. wraz z załącznikami k. 59-60 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego i aktach sądowych oraz w oparciu o opinię biegłej sądowej specjalisty z zakresu psychiatrii M. P.. Uwzględnione przez Sąd dowody z dokumentów, których wiarygodność nie budziła wątpliwości, obejmowały decyzje ZUS i orzeczenia organów orzecznich ZUS, ale przede wszystkim dokumentację medyczną, która stanowiła podstawę do formułowania wniosków przez powołaną w sprawie biegłą.

Opinię biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M. P. Sąd ocenił jako sporządzoną w sposób prawidłowy i zgodny z wymogami fachowości. Biegła wydała ją w oparciu o dołączoną do akt rentowych i sądowych dokumentację medyczną M. W., a także po przeprowadzeniu wywiadu i badania przedmiotowego, a efektem jej pracy było sformułowanie opinii odpowiadającej na pytanie postawione przez Sąd w tezie dowodowej. Sąd podzielił wnioski sformułowane przez biegłą sądową z zakresu psychiatrii, albowiem jej opinia miała kluczowy wpływ na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Biegła wydała ją uwzględniając pełną dostępną dokumentację medyczną oraz na podstawie wyników badań, jakie sama przeprowadziła. Dodatkowo wnioski płynące ze wskazanej opinii były spójne i w pełni pokrywały się, jeśli chodzi o odpowiedź na postawione przez Sąd pytania. Sąd uznał opinię ww. biegłej za rzetelną, a także jasno i szczegółowo umotywowaną, tym bardziej, że nie była ona kwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 20 listopada 2018 r., znak: (...) podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 148¹ § 1 kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1460) sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, Sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Analizując treść złożonych przez strony i zgromadzonych w aktach rentowych dokumentów, Sąd uznał, że okoliczności faktyczne nie były w sprawie sporne. Spór nie dotyczył faktów lecz prawa, wobec czego Sąd na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c. uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Warunki przyznania prawa do renty socjalnej zostały określone w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1455 ze zm.). Zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18 roku życia,
2. w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia,
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 przysługuje renta socjalna stała, jeżeli całkowita niezdolność do pracy ma charakter trwały lub renta socjalna okresowa, jeżeli niezdolność do pracy ma charakter okresowy.

Przepis art. 15 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej zawiera odesłanie ustawowe do niektórych przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 39; ze zm. – dalej również jako ustawa emerytalna), z zaznaczeniem, że przepisy te stosuje się odpowiednio. Odesłanie to obejmuje między innymi art. 12 ustawy emerytalnej, który zawiera definicję niezdolności do pracy. Zgodnie z treścią tego przepisu niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast osobą częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania, co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy emerytalnej) (por. wyrok Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2004 roku, II UK 222/03). Wskazać również należy, że przesłanka niezdolności do jakiejkolwiek pracy odnosi się do każdego zatrudnienia w innych warunkach niż specjalnie stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanych do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2000 roku, II UKN 134/00 i z dnia 7 września 1979r., II URN 111/79).

Wspomniany art. 15 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej odsyła również do art. 107 ustawy emerytalnej, który wskazuje, że prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Cytowany wyżej przepis określa, że prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom w przypadku zmiany kwalifikacji niezdolności do pracy,

jej ustania lub ponownego powstania. W aspekcie formalnoprawnym w przypadku renty socjalnej może więc nastąpić utrata prawa do tego świadczenia bądź ponowne nabycie uprawnień. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza każdorazowo wynik badania lekarskiego przeprowadzanego przez Lekarza Orzecznika ZUS/Komisję Lekarską ZUS, dokonujących oceny niezdolności do pracy, jej stopnia i trwałości. Treść orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS/Komisji Lekarskiej ZUS w przedmiocie zmiany stopnia niezdolności do pracy, jej braku lub ponownego powstania, powinna w równym stopniu wynikać z profesjonalnej oceny stanu zdrowia badanego, jak i biologicznego aspektu niezdolności do pracy z elementami ekonomicznymi.

W rozpatrywanej sprawie ubezpieczony w okresie od dnia 20 kwietnia 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2018 r. pobierał rentę socjalną i wnioskował o przyznanie prawa do tego świadczenia na dalszy okres. Sąd rozstrzygając o żądaniu ubezpieczonego oparł się na opinii biegłej sądowej z zakresu psychiatrii M. P.. Biegła wskazanej specjalności potwierdziła zasadność stanowiska M. W. podkreślając, że ubezpieczony od 2016 r. choruje na schizofrenię paranoidalną i od tego czasu jest leczony psychiatrycznie. Był także hospitalizowany z powodu objawów wytwórczych psychotycznych, zaburzeń nastroju, wysokiego poziomu lęku i zaburzeń myślenia. Ostatnia hospitalizacja miała miejsce w okresie od dnia 8 września 2016 r. do dnia 10 kwietnia 2017 r. w (...) Centrum (...) w Z., natomiast w okresie od dnia 16 lutego 2018 r. do kwietnia 2018 r., ubezpieczony był pacjentem (...) dla Dorosłych (...) w W., gdzie zastosowano leczenie farmakologiczne. Począwszy od grudnia 2016 r. jest leczony ambulatoryjnie za pomocą leków psychotropowych takich jak m.in. olanzapina, amizepina i sulpiryd. Biegła sądowa dodała, że wynik obecnego badania wskazuje na utrzymywanie się nadal objawów wytwórczych psychotycznych znacznie zaburzających funkcjonowanie poznawcze. Z tego też powodu ubezpieczony stracił pracę i aktualnie poszukuje nowego miejsca zatrudnienia.

Sąd oparł się na opisanej opinii, albowiem biegła uwzględniła w niej całą dostępną dokumentację medyczną ubezpieczonego od 2016 r., prawidłowo opisała przebieg schorzeń występujących u M. W. i wypowiedziała się na temat stanu jego zdrowia pod kątem stwierdzonej schizofrenii paranoidalnej. Wobec tego Sąd do opinii nie miał zastrzeżeń. Została ona sporządzona w sposób fachowy. Zawiera opis wyników badań, jakie biegła sama przeprowadziła, opis stanu zdrowia ubezpieczonego w oparciu o aktualną dokumentację medyczną, a także logicznie umotywowane i jednoznaczne wnioski co do istnienia u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy w dalszym ciągu do dnia 31 sierpnia 2021 r. Warto również podkreślić, że opinia biegłej sądowej, która była podstawą zasadniczych ustaleń w przedmiotowej sprawie nie została zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Ubezpieczony stanowiska biegłej sądowej nie kwestionował, a organ rentowy również nie wniósł zastrzeżeń do w/w opinii, jednocześnie wskazując, że przyjmuje stanowisko biegłej do wiadomości z uwagi na pogorszenie się stanu zdrowia psychicznego ubezpieczonego. W związku z powyższym, Sąd uznał sporządzoną opinię za rzetelną oraz nie budzącą wątpliwości, co do wiedzy i fachowości biegłej sądowej z zakresu psychiatrii.

Zdaniem Sądu nie mniej istotne było to, że M. W. pobierał rentę socjalną przyznaną na okres do dnia 31 sierpnia 2018 r. i organ rentowy, a także jego organy orzecznicze w wydanych orzeczeniach, nie wskazały czy i w jaki sposób stan zdrowia ubezpieczonego zmienił się, czy nastąpiła poprawa, która uzasadniałaby formułowanie wniosku o braku możliwości stwierdzenia od dnia 1 września 2018 r. całkowitej niezdolności do pracy. Komisja Lekarska ZUS wskazał jedynie, że dysfunkcja układu psychicznego stwierdzona badaniem bezpośrednim oraz wynikami badań zgromadzonymi w dokumentacji medycznej, narusza sprawność organizmu w stopniu umiarkowanym, co z kolei nie powoduje całkowitej utraty zdolności do pracy. Z kolei biegła sądowa akcentowała, że nie doszło nie tylko do poprawy stanu zdrowia M. W. w stosunku do okresu, kiedy pobierał rentę socjalną, ale w 2018 r. u ubezpieczonego nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia psychicznego, pogłębienie się objawów i ich utrwalenie. Z tego powodu, w okresie od dnia 16 lutego 2018 r. do kwietnia 2018 r., był on pacjentem (...) dla Dorosłych (...) w W., gdzie zastosowano wobec niego leczenie za pomocą takich leków jak m.in. risperidon i olanzapina w podwyższonej dawce. Organ rentowy w żaden sposób nie odniósł się do sformułowanych przez biegłą sądową wniosków oraz nie wskazał rzeczowej i szczegółowej argumentacji stanowiącej polemikę z tymi wnioskami.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy przyjął, wbrew stanowisku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i jego organów orzeczniczych, że ubezpieczony jest wciąż całkowicie niezdolny do pracy. Stan jego zdrowia nie pozwala na wykonywanie pracy zarobkowej, tak jak w okresie wcześniejszym, dlatego zasadne było przyznanie prawa do renty

socjalnej zgodnie ze złożonym wnioskiem. Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zatem zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w ten sposób, że przyznał M. W. prawo do ww. świadczenia na okres od dnia 1 września 2018 r. do dnia 31 sierpnia 2021 r.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i aktami organu rentowego doręczyć (...)